

המקום הראשון

של המקום הרביעי

האצנית הישראלית אסתר שהמורוביזט רוט היא כנראה נכס לאימי יקרי-מציאות. ולא משום ההשקעות תרתי-משמע שמש-קיעים בה מזה שנים לא-מעטות, אלא לפי קנה-מידה טלוויזיוני: גם כאשר היא מגיעה למקום הרביעי בדיסלדרף — בי-טלוויזיה אשר בירושלים שומרים לה את המקום הראשון. הטלוויזיה היתה כה גאה במקום הרביעי של אסתר רוט, שבחרה להעלות את מציאת המטרם המאכזבים

אסתר שהמורוביזט הפסד ברובע

אל ראש מהדורת מבט של מוצאי-השבת האחרונה, להכפילים (במהירות גלילה וברי האטה) ולרבעם (פעמיים נוספות, במבט ספורט).

המגיני צופים, מי שאהב ספורט וגם מי שסתם מחכה להמשך החזרות, יטבו מרותקים בכורה אל הריצה המופלאה ותי-מוכפלת הזאת. אולי היה בזה תיחום מיר-חד שנבצר מבינתי, כזה שלא נמצא בי-דרך כלל. בתוכנית ספורט דווקא המסתפי-קרת בדיווח על "אקשן" בחינת: אם לא קורה שום דבר — תראה את זה ארבע פעמים ואז כבר בהחלט קרה משהו. זה מוזיק את עקרון ההכפלה של דודי אבי-דן במולטי-ווידאו, אך ספק אם תוכניות הספורט זקוקות לטריקים טלוויזיוניים כדי להעלות את אותו הצפייה בהן. לי-ספורט אין בעיית מסוג זה.

מולטי-רויט, כולם יודעים שבשבת לא קורה שום דבר בארץ הבעולם מלבד כדורגל, ושגם למחלקת החזרות החרוצה של הטלוויזיה מגיע יום מנוחה בשבוע, ושעליכן מהדורת מבט של מוצאי-השבת היא הדלילה שבכל הימים. לפעמים זה אפילו מעודד, מין ניקיורדש לקראת שבו עורב נוסף, אבל עם כל הריצון הטוב, איראפטר להניח לאלכס גלעדי למי-לא בדבריו את מה שהחסירה (או הוסיפה, במקרה זה) אסתר רוט ובלבד שיהיה מאורע מסעיר לפתיחת המהדורה, מה שלא קרה — לא קרה, ומי שבחר למלא את ראשו של הצופה במולטי-רויט במר-צאי-השבת, חצה את קו הטעם הטוב.

ילדים מולפים

הרבה אנשים גדולים באים לטלוויזיה כדי להתחמק משאלות ישירות ולעשות רושם טוב למרות הכל. מיבצע פרודוסא-לי זה גורר בדרך-כלל התנהגות מאולצת, לא-ספונטאנית, כזאת שרק מראיין מצויין יכול להתגבר עליה, וגם אז לא תמיד. אבל מסתבר שבעיית הרושם הטוב בי-טלוויזיה אינה רק בעייתם של אנשים גדולים ומבוגרים כמו מפכ"ל המישטרה גדולים ומהחונן. זהו מין וירוס שמתחיל להתפתח כבר בגיל צעיר ביותר. ירון לונדון גילה זאת, למחבה הצער,

רק ביום ה' האחרון, כאשר הקדיש את פתיחת עלי כותרת לפתיחת שנת-הלי-מודים, וביקש כנראה להפתיע את כולם בקטע ספונטאני מלא תמיכות-ילדותיות לא-מרוסנת של שלושה ילדים בישראל. ואז גילה ירון לונדון, שאם מחפשים שחקן טלוויזיה ספונטאני באמת, לא ביישן, חסר-מצעורים וסמפאטי — עדיפים כלבי מישטרה על ילדי כיתה א', הכלבים (ש) הופיעו בסופה של התוכנית, אמנם נוב-חיים כשאנשים מדברים וגם יוצאים מטווח המצלמה כשאנשים קשורים ברצועה, אבל בדרך-כלל הם כן קשורים ברצועה והם צייתנים בדיוק כפי שאפשר לצפות מכל-בים מאלפים שעובדים במישטרה.

לא כן הילדים בני השש. אלה אינם קשורים בשום רצועה, אבל הם צייתנים להפליא. ולא ברור אם זאת מרשה מימי הגן או יראת-הכבוד האדירה בפניו של ירון לונדון, האליל מן הטלוויזיה. הם מתחמקים משאלות ישירות שעוסקות בי-בעיות פילוסופיות אינטימיות כגון "אני-פותיהם בחיים, אבל עונים מייד ובמקלה על השאלה: "מיהו שר החינוך": "זבירלון ה-מר".

יתרונות אחרים. היה משעשע וע-צוב כאחד לראות את שלושת הקטנים ההמודים, שני בנים ובת, מתפתלים מול המצלמה. הבנים רטטו באימה ובמבוכה, הבת הקרינה מאמץ אדיר למצוא חן בעיני כל מי שרק אפשר. היא גם השתדלה יותר מכולם. אמא שלה הליבישה אותה בשמלה מחיקה ומצוייצת ועשתה לה צמות, והיא עצמה לא התביישה וענתה על כל שאלה באריכות וחיכה חיכים מקסימים ואחזה במיקרופון כמו זמרת פופ מנוסה. שני הבנים היו במצב קשה יותר, הם אומנם ניסו בכל כוחם להצית ילדים טובים ולמלא את מיצות התורים שהביאו אותם לטלוויזיה והשאירו אותם ערים בי-שעה שירון לונדון רואה אותה כשה-מאחרת. אבל מרוב אימה התפתלו ללא הרף ביססאותיהם והשמיעו קריאות-בי-ניים מגומגמות. מישו הלביש אותם בי-טעות בתליבושת אחידה (כנראה שתי אמהות בעלות השקפה וזה בעינינו אופי נת ילדים) וירון לונדון, שהעיר על כך, לא הוסיף בכך להרגשת הטובה. הדבר הספונטאני היחיד שגשמע כאן היתה הע-רה-התרסה של אחד משני הבנים, זה שגיסה כל העת להסתיר את פניו בידיו, ושהדה לבסוף שהוא לא מסתיר עם המיקרופונים. איכשהו היה מוכרח להסי-ביר כנראה לאמא שלו מדוע לא ניצל טוב יותר את הדקות המועטות שהוקצבו לו כדי להפוך לכוכב בלתי-נוכח בטל-ווזיה.

מעול הקסמים

של הרוב

מאז ימי טרום הבחירות עוסקים אישי המפד"ל במסע-התעוררות נמרץ לשינוי תדמיתם בעיני הציבור החילוני. אולי מד-שום שבסתר ליבם הם יודעים כי צינור זה הוא עדיין הרוב במדינה. אולי משום שבלבם הם מתכננים לעשות כל שניתן כדי לשנות את היחס הכמותי הזה.

מאז ימי הבחירות ניתן להצביע על שתי מגמות שונות המסתמנות בצורת הפניה של נציגי המפד"ל אל הציבור, אל הצי-בור החילוני בפרט. המגמות נבדלות בסג-נון, באמצעי-התיקשורת האהודים עליהן ובגילם של הדוברים.

המגמה האחת אופיינית לנציגי הדור הישן במפד"ל, ושומעים אותה יותר ברדיו מאשר בטלוויזיה. נציגה העיקרי הוא השר יוסף בורג, שמאו הבחירות מרבה להשי-תמש בביטויים באנגלית וכל הופעתו אר-מרת: אין מה לחשוש מפנינו. אנחנו דומים לכם מדי, ובעצם שום דבר עק-רוני לא השתנה.

המגמה האחרת מאפיינת את הדור ה-צעיר במפד"ל, אנשי הסערו-הפרץ ברא-שותו של השר וובולן המר האומרים: אין מה לחשוש מפנינו, בקרוב כולם יהיו כמונו.

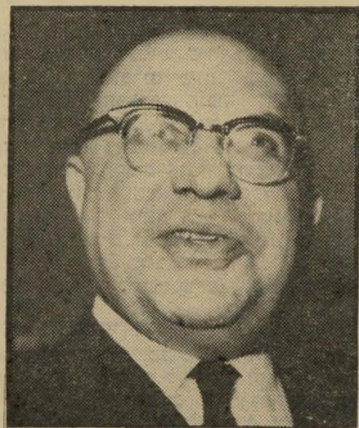
חקות להעמיד שאלות בפני אישי-ציבור בהנחייתו של יצחק רועה. יום קודם-לכן הופיע השר וובולן המר בתוכנית מוקד בטלוויזיה, ערב פתיחת שנת-הלימודים. שניהם עסקו בהרגעה, בהבלעת דברים, בהשדל-איגורא כל-כך-כמרשאתם-הישי-בים, והבליטו את הפער הסיגנוני שבני-ניהם.

יבש כין הטיפות. בורג הקפיד לה-ציג עצמו כאיש של אמצע, כזה שלא משנה אם הוא מסתפח ימינה או שמאלה. לישראל מתון, שיועד אנגלית ומתבל דב-ריו בהרבה הומור, לפעמים כדי להת-חמק משאלה פרובוקטיבית מדי וכאלה לא היו חסרות. כל הכבוד לחיילים, להי-ית שטענה כנגד קיפוחה בעת שמשת-ררים בנות חתיות מחובות גיט — ענה: השר בורג לפי מיטב מסורת הפילפול: שום דבר לא השתנה. מי שמצחירה כי היא חתית — משתחררת. מי שמשקרת ומשתחררת — היא בהכרח חילונית, שהרי שיקרה. הבעייה, אם כך, היא בעייתן של חילוניות שקרניות ולמה לתקוף את ה-דתיים? גם בעניין הבעייה הדמוגרפית היתה לו לשר הברקה. הזכיר כי מיצות פרו ורבו חשובה מאין כמוה, אלא שב-ימינו היא מתחלקת בין הערבים שפרים והיהודים שרבים.

השר בורג יצא יבש מבין הטיפות של מיתקפת החיילים, גם משום שלא התייחס אל השואלים ברצינות יתירה, מה כבר יש לחשיש מצעירים בני עשרים מינוס שאפילו לא סיימו ישיבה?

ובולן המר לא התחמק. תוכנית ברורות אמנם לא הצליח לשרטט, אך מגמותיו היו כה ברורות שקשה היה שלא להבינו. הוא לא מגן על שום סטטוס-קו, לא מסתפק בטיפוח הישגיו של החינוך הדתי בעבר. הוא אידיאליסט לא-מתון ו-רוצה שכולם יזכו לראות מאור השכינה. לכן יגשים עד הסוף את תוכנית השר-שיתת שלו במערכת החינוך. איך? לפי עקרון השינוי-המחלחל: הדתיים ילמדו יותר חשבון, והחילוניים ילמדו יותר דת. פשוט.

מסוכן עוד יותר. מי שלא מבין — ייטב להבין כשגם הטלוויזיה תתגייס לי-הינוך ההמונים. השר הבטיח כי בקרוב יתפנה מענייני חינוך לענייני תרבות ואז

יוסף בורג ביטויים באנגלית

יחל בהתקפת מתץ על הטלוויזיה. בחינוך מתון ונחמד הסביר, שמן הצדק הוא שהי-טלוויזיה תשקף את דעת הרוב במדינה וכי רוב זה זכאי שיהיה לו כוח ממשי לקבוע מה יקרה באמצעי התיקשורת. וזה באמת יפתור את כל הבעיות. משום שובולון המר עתיד ליצור מעגל-קסמים: מערכת החינוך תיצור רוב חדש, רוב זה ישפיע על הטלוויזיה ויעצב את דמותה לפי דעת הרוב. הטלוויזיה תעצב את דעת הקהל על פי דעת הרוב, ואז כולם יהיו רוב ואולי בכלל לא יהיה עוד צורך בטלוויזיה. על כל פנים ודאי שלא בערבי-שבת.

ובולן המר היה כל-כך נחמד במרדנות הצברית החשובה שלו, שנשמע לחלוטין לא מסוכן ולא-כפייית, גינאה כמו ילד ש-משחק בצעצוע חדש. שונה כל-כך מן-הרצינות הכפייית של גאולה כהן או של משה שמיר. ודווקא לכן — מסוכן יותר, לכל מי שאין לו חשק לקום בוקר אחד ולגלות שהפך לרוב.

שירור

לקראת שירור

בטלוויזיה

● אחרי שהיגלו את סירוט השלישי של רון כרישי על גרמניה החדשה ממיס-גרת תעודה למיסגרת השעה השלישית, התפנה מקום לסרטים על נושאים אחרים. במיסגרת תעודה השבוע (8/9 21.30) כל ההתחלות: שני סרטים על התחלות בי-ישראל. סירוט של הבמאי יונה זרצקי על הצייר **אוסוואלדו רומברג**, יליד ארגנטינה ובעל מוניטין בינלאומי, ש-עלה ארצה לפני שלוש שנים. האחה, סירוט של הבמאי **אורי להב** היה שר-דור חור של הסרט סילביה, על רקדנית הכלמנקי ילידת דרום-אפריקה שהגיעה בעיצומה של מלחמת יום-הכיפורים והח-ליטה להשתקע כאן.

● ביום ו' 9/9 ממשיכים לחקור ביחי-זה המיוחדת של הבולשת הלונדונית. התחלף הסדר של הסדרות בערבי-השבת עד כה היתה יד האנגלית הבריטית על העלוונה עם קלאודוס ומידת התייחסו-ה גדולה יחסית שלו. עתה, מתחילים בגוסח היליוני מובחן (הבנקאים) ועוברים ללי-גוש הבריטי רק והסמל קארטר מצליחים כך, המפקח ריגן והסמל קארטר מצליחים להחזיר גיוון ומקורות לסדרה שבלבר-שה האמריקאית היתה נראית שדופה וסטי-ריאטיבית. השבוע יבטיח קארטר לשיר-לי כי ימצא את חברה הנוכל, ולשם כך יבקש עזרה מן המפקח ריגן.

ברדיו

● הרדיו מתגייס להשלמת החורים בתי-דעת הציבור. יש להכיר טוב יותר את התרומת שעליהן התחנכו אנשי השלטון החדש. מיטנתו של דבוסנסקי — מהלכה למעשה הוא שמה הרב-משמעי של תוכ-נית יוקרתית בת שעה שתיים את מישי-דרי רשת א' 6/9. התוכנית תסקור את-לידתה של תנועת ז'בוטינסקי באופוזיציה-עד הגיעה לשילטון. **שמאל כן**, היועץ לראש-המשלה בהסברת-חוץ ישוחח עם-העורך **רפאל אמיר** על עיקרי התורה-המדריכה איתו ואת חבריו.

● בגליציה ממשכים לפרוש את מע-ללי מישפחת מלצר בכל יום שני, שלישי וחמישי. בערב ראש-השנה תתנסה התוכ-נית במצב העשוי להביאה אל גבול הסטי-רה הפוליטית ומעניין לשמוע אם אומנם יעזו אנשיה לחצות את הגבול. אם המש-פתה יפה מלצר, חתמה בעונותיה על-עצומה פוליטית. בערב-החג, בעיצומן של-ההכנות, מגיעות לבית משפחת מלצר קרי-אות טלפוניות המגיבות על התימתה של-יפה — לשלילה ולחייב. אבל ליפה לא-ברור למעשה על מה חתמה, וכך מכינה-לעצמה כתובת התסכית **מרים קיני** פתח-נסיגה מראש מכל התחייבות פוליטית. גם עמדתו של האב פולקלוריסטית יותר מאשר פוליטית ומסיעת לטיה את עוקץ-הסטירה: הוא יוצא מן הכלים. כרגיל, ביום ג' ישודר תסכית נוסף בסדרה, הפעם פרי עטו של המחזאי **הילל מיי-טלפונקט**. שולה, הבת האמצעית, מבי-אה הביתה מחזר תרון, במאי סרטים-שהיא מככבת בסירוט הראשון — ומפי-עה בו בעירום. כל זה מתרחש שעה-שאבא חיים מנסה לצפות בתוכנית טל-ווזיה על חיי הבכונים. האבא הנה, תמיד-מוצא לו איזה עניין לא-רציני לברוח-אליו.

● ביום ג', בשעה 18.05, מביאים בגלי-צה"ל תיזכורת על איש שמוזן לא שמעו-עליו אף פעם הירבה להופיע בכותרות. **אלי אביבי**, איש אכזיב, שפעם חי בי-אכזיב ברעש גדול והיום הוא עושה זאת-בשקט. יוצא בתוכנית יוצאי דופן, תוכנית-נוספת בסדרה המביאה סיפורים של אני-שים יוצאי-דופן ומיוחדים-בימנם. עורך: **רניאד כהן-שגיא**.

תשובות

ביום שני, ערב ראש-השנה בשעה 17.00 תשודר בגל ב' התוכנית: "תשובות — השנה שעברה על ידי **מנוסי**" בהשי-תפתות **טוביה צפיר**, **דובי גל** ו**רויט טל עמית**. זהו אוסף הטורים הפוליטיים של ידי, המעיד כיצד השתקפה תשליו-בעיני ובחרווי.